Kolmårdens spelmanslag i Vällingbyaulan — flickan som spelar är Kristina From, som också ledde allsången i Tystbergavisan.

Brudpolskor och skänklåtar vid bröllop i Vällingbyaulan

Färgstarkt, folkligt och festligt blev det program Västerorts musikkommitté, Vällingby folkdansgille och kulturdelegationen spelade upp i Vällingbyaulan på torsdagskvällen. "Musik och dans i helg och söcken" var temat, och en månghövdad och synnerligen entusiastisk publik satt snällt kvar i två timmar. Men så hann man också vara med om ett bröllop som började med tåget från bröllopsgården till kyrkbacken och in i kyrkan, återmarschen och en bröllopsfest som varade i dagarna tre — minst. Det blev alltså en kavalkad av gånglåtar och brudmarscher, skänklåtar, brudpolskor, brudvalser, polkett och schottis. ceremonidanser och låtar till sängledningen.

Till kyrkan gick eller red brudföljet, och ett par uppländska spelemän inledde med en rittmarsch till nyckelharpa och fiol. Säbb John och Pål Olle spelade en brudmarsch, som den förre komponerat till sin äldsta dotters bröllop, och så följde en klabblåt, som spelades när man kom fram till bröllopsgården och bjöds på klabb — en degrätt. Långt om länge plockades de nödbedda bröllopsgästerna in till den väntande festmåltiden, och till varje rätt som bars in spelades en skänklåt. Det kunde bli väldigt mycket musik till maten fick man veta av kvällens presentatör Henry Sjöberg från Arkivet för folklig dans. Det började med färsk fisk och fortsatte med pepparrotskött, skinka, sötgröt, stek med bönor, korv och bakelse eller tårta. En steklåt från Tystberga presenterades av Kolmårdens spelmanslag — en festlig trudelutt med signalliknande upptakt — "Nu kommer steken"!

Så började dansen, och första polskan skulle bruden dansa med prosten, som vid det laget bör ha varit ganska trött av all den goda bröllopsmaten. Följaktligen spelades polskan i långsamt takt, och ett par av Vällingbydansarna — Britta Andersson och Torgny Ivarson — gjorde uppvisningen mycket illusoriskt. Brudens skyldighetsdanser blev allt kortare efter hand som manfolket avverkades från den rikaste i byn till den minste åttondelsbonden. En polska från Bingsjö, som gjorts av legendariske Hjort-Anders, spelades av en dalakvartett, i vilken en sentida ättling till den berömde spelmannen, Nils Agenmark, trakterade en av fiolerna. Mot slutet av 1800-talet slog brudvalsen ut polskan, och Kolmårdslaget framförde en valslåt av Anders i Sången.

Festen slutade med att man dansade kronan av bruden och slog hatten av brudgummen, och så var det dags för sängledningen. Den kunde gå till på det sättet att bröllopsgästerna marscherade upp i sängkammaren med brudparet, klädde av kontrahenterna och lät prästen läsa välsignelsen...

Vällingby folkdansgille bidrog i hög grad till kvällens festliga stämning, och deras uppvisning gjordes med professionell elegans. Till sist bjöds publiken upp till dans på scenen, och mycket folkdanskunniga ungdomar var inte sena att antaga utmaningen. Med Kristina From som försångerska sjöng publiken med i Tystbergavisan, och en tacksam applåd avslutade den kulturellt intressanta och givande men också mycket underhållande kvällen.